

**Una mujer, una pistola y una tienda de fideos chinos / San qiang pai an jing qi /
A Woman, A Gun And A Noodle Shop**

Direcció: **Zhang Yimou**

Festival de cinema asiàtic
+MOSTRA / Sala 7

País: Xina (2009)

Fitxa tècnica

Guió Xu Zhengchao, Shi Jianquan (*remake*: Joel Coen, Ethan Cohen) **Fotografia** Zhao Xiaoding **Música** Zhao Lin **Interpretació** Sun Honglei, Xiao Shenyang, Ya Ni, Ni Dahong, Cheng Ye, Wang Xiaohua **Durada** 85 min **Gènere** Thriller, western **Llengües** Mandarí i anglès, amb subtítols en espanyol

Sinopsi

En Wang és un home pessimista, astut i avariós, propietari d'un bar de tallarines en una ciutat situada en un paratge desèrtic de la Xina. No fa cas de la seva dona, una dona de llengua viperina que té una aventura amorosa amb en Li, un dels empleats d'en Wang. En Li és un home tímid que, malauradament per a ell, acaba guardant la pistola que la seva amant ha comprat per matar el seu marit. Però en Wang està al corrent de tot el que fan. Suborna l'agent de policia Zhang per matar la parella. Vist així, el pla és perfecte: tot se solucionarà gràcies a un final sagnant i cruel perfectament satisfactori per a ell. O si més no, això pensa. Però el malèvol Zhang té una altra idea al cap... *Remake* lliure de *Sangre fácil* (*Blood Simple*), òpera prima dels germans Coen. (FilmAffinity)

Crítica

Virtuosisme estètic

A Zhang Yimou se l'ha comparat amb Minnelli per la seva exaltada paleta cromàtica, amb Sirk per la seva intensitat dramàtica i, quan s'ha posat realista o neorealista, amb Rossellini (*Qiu Ju, una mujer china*) o Kiarostami (*El camino a casa*). Ha transitat l'academicisme una mica repolit (*La joya de Shanghai*) i el seu revés, el radicalisme formal d'alè avantguardista de *Keep cool*. I els últims temps li va entrar la febre del cinema d'acció d'època en una trilogia visualment enlluernadora. No hi ha dubte que a Yimou li agraden els canvis de registre, els reptes contigus a vegades a la provocació.

I una mica d'això té aquest *remake* de *Sangre fácil*, el primer llargmetratge dels germans Coen, un canònic patró de cinema negre que el realitzador xinès ha propulsat a un altre temps i una altra geografia. El resultat és una obra tirant a trivial, però d'un virtuosisme estètic que acredita el cineasta com un dels grans estilistes del cinema contemporani. Trufada de desbaratat humor negre, **Una mujer, una pistola y una tienda de fideos chinos** utilitza amb mà mestra el color (que defineix els personatges), la composició del pla (Cottafavi podria ser ara el nou parent de Yimou), el silenci i el so com a valors expressius fonamentals i l'orografia onírica del paisatge (aquests monticles gairebé d'un altre planeta). Les dificultats per transportar i/o enterrar un cadàver i el joc d'orificis lumínics impactant en la foscor remetent directament a l'original d'Ethan i Joel.

Jordi Batlle Caminal – lavanguardia.com